

ցայժմ տարի ու կէս անցաւ, երկրորդ տարին մօտեցաւ, բնաւ խապարն չեկաւ, ոչ ինքն. ոչ գիտեմք, ո՞րչէ է թէ մեռած: Այլ եւ այլ գրուցնի կու գան, եթէ Փափն զինքն արգիւլեր է. եւ այլք ասն թէ կորուսել է զինքն. բայց զճշմարիտն միայն Աստուծոյ է գիտելի:

Իսկ Հայոց աղանին զնացին ի Վարչով առ թագաւորն՝ ի մեծ գիվան, որ կոչի սէմ: Միթէ ողորմածն եւ մարդասէրն Աստուած մեր մեղացն չհայի, այլ ծագէ ի սիրտն թագաւորին եւ իշխանացն եւ մեծամեծ նախարարացն զՀոգին շնորհաց, որ զթացեալ տան մեղ եւ դարձնեն զեկեղեցիս մեր, զի արժանացին մտից նորա եւ կացցուք մնացուք հայրենի հաւատս եւ օրէնս եւ յաւանդս մեր, փառաւորելով զՀայր եւ զՈրդի եւ զսուրբ Հոգին յայժմ եւ անդրաւ յաւիտենին. ամէն:

Արդ թողլով զայլ իրս ի բաց, եկեսցուք ի բանս մեր յառաջին, զոր սկսաք պատմել վասն Սուրկունին, զոր վարէին եւ արտաքսէին: Անդ էր տեսանել զլաց եւ զաղաղակ, զճիչ եւ զհատաջ. զի բաժանէին զորդիս ի հարց եւ զեղբարս եղբարց, զփեսայն հարսնէ եւ հարսն ի փեսէ, զայր ի կնոջէ եւ կին այրէ, եւ քակեալ հեռացուցանէին զբարեկամս եւ զսիրելիս ի միմեանց: Ո՛հ մեծի աղէտի, աւա՞ղ տարակուսանաց եւ հազար վա՛յ տառապանաց որ եկին հասին ի վերայ ազգիս Հայոց, մեծ կսկիծք եւ տազնապք, զի ոչ գիտէին թէ ո՞ւր երթիցեն. ոմանք զթափանլու